

CONTENT AND TYPOLOGICAL CHARACTERISTICS OF FACTORS OF INFLUENCE ON FORMING ORGANIZATIONAL CULTURE OF ENTERPRISES OF NETWORK STRUCTURES: MODERN REALITIES

Summary. In today's conditions of imbalance at economic processes one of the most important aspects of ensuring sustainable business growth and positive results of its financial activity is the formation of organizational culture the enterprises of network structures and the identification of factors influence, respectively, and the development of advisory aspects to counteract threats. Protection is conditioned by the ability of the management bodies at network structures the appropriate levels: to ensure sustainable economic development of the enterprise; to neutralize the negative impact the economic crisis phenomena, etc.

Key words: organizational culture of enterprises, enterprises of network structures, subsystem of organizational culture the enterprises at network structures, factors of organizational culture the enterprises at network structures.

УДК 327

Гірман А. П.

*кандидат політичних наук, доцент,
доцент кафедри економіки та соціально-трудо­вих відносин
Університету митної справи та фінансів*

Кодацька Н. О.

*кандидат соціологічних наук,
доцент кафедри економіки та соціально-трудо­вих відносин
Університету митної справи та фінансів*

Girman A. P.

*PhD in Political Science, Associate Professor,
Associate Professor of the Economics and Social-Labor Relations Department,
University of Customs and Finance, Ukraine, Dnipro*

Kodatska N. O.

*PhD in Sociology, Associate Professor,
Economics and Social-Labor Relations Department,
University of Customs and Finance, Ukraine, Dnipro*

РЕГІОНАЛЬНІ СТУДІЇ У КОНТЕКСТІ ДОСЛІДЖЕННЯ МОЛОДІЖНОГО РИНКУ ПРАЦІ

Анотація. У роботі розглянуто науково-методичні підходи до розроблення механізмів забезпечення переходу до нової моделі ринку праці на регіональному та міжнародному рівнях. Досліджено сучасні зміни в структурі та якості людських ресурсів. Проведено аналіз молодіжного ринку праці та зайнятості населення як найбільші динамічних елементів ринкової економіки. Розкрито механізм реформування ринку праці, який характеризується високою часткою структурного безробіття, тобто невідповідністю рівням професійних компетенцій працівників займаним посадам і потребам ринку.

Ключові слова: зайнятість молоді, національна економіка, професійна мобільність, ринок праці, регіональний та міжнародний рівні.

Вступ та постановка проблеми. Сучасний розвиток економіки пов'язаний зі змінами суспільства у цілому так з поступовим переходом суспільства до інформаційного типу. Сутність інформаційної революції зводиться до необхідності трансформації освітніх технологій, щось є прямою продуктивною силою здатності індивіда генерувати нове знання. Сучасні соціально-економічні зміни суспільства розглядаються як перехід від «матеріальної» до «інтелектуальної» економіки, «економіки, щось базується на знаннях» (knowledge-based economy). Вона визначає ключовими чинниками розвитку матеріального та нематеріального виробництва наукові знання так спеціалізовані навички їх носіїв та виявляє проблеми якості робочої сили, підготовки, формування професійних компетенцій, перепідготовки зі підвищення кваліфікації кадрів; формування конкурентоспроможності працівників; професійної орієнтації населення; мобільності

кадрів; соціального становища трудящих так їх соціального захисту.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженню окремих аспектів проблеми функціонування ринку праці присвячено значну кількість наукових праць таких дослідників, як Д. Богиня, Е. Лібанова, О. Павловська, С. Злупка, В. Моргікова, І. Петрова, Л. Шевченко. Деякі питання формування та розвитку трудових ресурсів та молодіжні проблеми на ринку праці розглядалися сучасними науковцями З.П. Бараник, А.В. Кашиним, Є.С. Польщикою, Ю.О. Сахно, Л.Ф. Удотовою, Ю.О. Тарабукіним тощо.

Проте сьогодні недостатньо досліджень присвячено соціально орієнтованому напрямку розвитку ринку праці, особливо його молодіжному сегменту в регіональному розрізі.

Метою даної роботи є поглиблення теоретико-методологічних підходів до розроблення механізмів забезпе-

чення переходу до нової моделі ринку праці на регіональному та міжнародному рівнях.

Результати дослідження.

Пріоритетними напрямками інвестицій в економіці, заснованій над знаннях, виступають інформаційні системи так технології професійної освіти. У цьому сенсі нова оцінка суспільством вищої професійної освіти, можливостей отримання так використання цього ресурсу в умовах формування робочої сили дає змогу багато в чому визначити, із одного боку, державну стратегію розвитку системи вищої професійної освіти, покликану сприяти досягненню необхідного рівня професійних компетенцій трудових ресурсів, з іншого – стратегію державного регулювання ринку праці, у тому числі через механізми зниженням структурної диспропорції на ринку праці, підвищенням якості робочої сили, досягнення рівноваги над ринку праці шляхом формуванням професійних компетенцій кадрів, що відповідають потребам роботодавців. Перехід до інноваційної моделі розвитку економіки так соціально орієнтованого ринку праці пов'язаний із кардинальними змінами над ринку праці в напрямі розширенням сегменту інтелектуальної, інноваційної високомотивованої праці які необхідної умови підвищення рівня та якості життя населення.

Зауважимо, що така тенденція торкнулася й України. Останні два десятиліття соціально-економічного розвитку ознаменувалися суттєвими змінами: відбувся перехід до ринкової економіки так її структурна перебудова, посилилася інтеграція національної економіки у світові ринки в умовах зростаючих глобалізаційних процесів. Ці зміни безпосередньо вплинули над всі сфери життя із діяльності суспільства, передусім над зайнятість так формування ринку праці, адже ринок праці та зайнятість населення є найбільші динамічними елементами ринкової економіки. Від них не тільки переплітаються інтереси працівників із роботодавців, а й відображаються економічні, політичні, демографічні, соціальні так інші процеси, зокрема особливості відтворення населення із формування людського капіталу, стану розвитку основних засобів, їхня конкурентоспроможність, організація виробництва товарів із послуг, якісь значною мірою впливають на попит так кваліфікацію працівників, рівень зайнятості і безробіття, соціальний захист так рівень життя населення. Забезпечення конкурентних переваг національного ринку праці є пріоритетними напрямом соціально-економічної політики країни і пов'язане зі конкурентоспроможністю людських ресурсів, високим рівнем зайнятості так соціального захисту, наблизненням рівня заробітної плати із доходів населення до світових стандартів.

В Україні над перехідному етапі зміни в структурі й якості людських ресурсів зумовлені соціально-економічними так організаційно-технологічними чинниками. Дія цих чинників взаємопов'язана і виявляється через структурні зрушення в економіці, які, з одного боку, зумовили процеси перерозподілу працівників між сферами виробництва зі видами економічної діяльності, сформували нові вимоги до їх професійно-кваліфікаційного складу, а з іншого боку, в умовах спаду виробництва призвели до звуження сфер прикладання праці, зростання безробіття, появи феномену прихованого безробіття. Наслідками подібних процесів сталися зниження професійно-кваліфікаційних якостей значної частини працівників, структурна невідповідність між пропозицією із попитом на них. Аналогічні зміни в структурі й якості людських ресурсів викликала диверсифікація зайнятості населенням. Формування зі розвиток різноманітних форм зайнятості та самозайнятості визначили нові вимоги до якості

так мобільності, що, з одного боку, сприяло адаптації певної частини працівників до ринкових умов, а з іншого – через нерозвиненість нових форми зайнятості так низький інвестиційний рівень сфери прикладання праці призвели до зниження професійно-кваліфікаційного рівня працівників та недостатнього використання трудового потенціалу. Період реформування ринку праці також характеризується високою часткою структурного безробіття, тобто невідповідністю рівням професійних компетенцій працівників займаним посадам та потребам ринку.

Особливо потерпає від соціальних негараздів молоде покоління, оскільки молодь виступає основним складником ринку робочої сили. Вона володіє необхідними потенціалом, реалізація якогось найближчим часом може істотно поліпшити економічне так соціальне становище суспільства. Ця категорія має досить великі та суттєві переваги порівняно з іншим працездатним населенням. У молодих людей найбільш тривалий період майбутньої працездатності, кращі показники фізичного здоров'я та витривалості, порівняно високий загальноосвітній рівень, найбільша професійна так міграційна мобільність. Водночас молоді люди більше за інші вікові групи страждають через відсутність роботи. В Україні молодіжне безробіття вважають одними із найактуальніших питань соціально-економічної політики держави, оскільки молодіжні проблеми суттєво впливають над майбутнє економіки та державне становлення України.

Категорія «молодь» може бути визначена які соціально-демографічна вікова група суспільства, щось характеризується насамперед тим, що перебуває у стадії трудового й соціального самовизначення та володіє низкою специфічних ознак, якісь відрізняють її від інших поколінь. За національним законодавством молодь – це громадяни України віком від 14 до 35 років [1].

Визначення вікових меж поняттям «молодь» із погляду відносин у сфері праці пов'язане з визначенням нижньої границі працездатного віку. У світовій практиці нижня межа робочого віку коливається від 12–14 до 16–17 років, щось пов'язане з особливостями соціально-економічного розвитку конкретних країн.

Межа працездатного віку найбільш низька від найбідніших країн світу, з масовим поширенням убогості і, які наслідок, масовим використанням дитячої праці. Чим вище рівень соціально-економічного розвитку суспільства, тими вище піднімається рівень нижньої межі працездатного віку, досягаючи свого максимуму в тих країнах, де законодавчо закріплене обов'язкове одержання певного рівня освіти до вступу в робочий вік.

Визначення верхньої межі категорії «молодь» пов'язане із суспільними умовами, якісь забезпечують досягнення соціалізації людини в суспільстві, щось виражається у придбанні професії, завершенні періоду трудової адаптації, створенні родини, народженні дітей, придбанні економічної самостійності. Основна маса молоді повністю соціалізується до 30 років, тому традиційно застосовують межі поняттям «молодь» 16–29 років [2, с. 46]. Проте в деяких сучасних дослідженнях вікові межі молоді встановлюються уід рамках 14–29 років (із сильною диференціацією окремих вікових груп молоді практично за всіма соціальними показниками).

Молодь є специфічною соціально-демографічною групою, неоднорідною за рівнем освіти, професійної підготовки, ціннісними орієнтаціями, соціальною так економічною активністю, щось необхідно враховувати під час розроблення та реалізації державної молодіжної політики. Значна частка молоді належить до економічно активного населення, тобто забезпечує пропозицію трудо-

вих послуги над ринку праці. Інші молоді люди належать до економічно неактивного населення (учні старших класів, студенти навчальних закладів усіх рівнів акредитації, особи, зайняті в домашньому господарстві, вихованням дітей; зневірені так особи, які не мають необхідності у працевлаштуванні, тощо). Економічно активна молодь переважно представлена віковими групами 20–24 і 25–29 років, щось цілком закономірно. При цьому рівень зайнятості молоді значно нижчий, аніж у середньому по всьому населенню. Низка наукових досліджень останніх років свідчить, щось в усіх вікових групах молоді відзначається значний розрив між рівнями економічної активності та зайнятості, що свідчить про наявність надлишку молодіжної робочої сили на ринку праці України, тобто наявність досить чисельного контингенту безробітної молоді [8, с. 14].

Безробіття молоді – соціально-економічне явище, за якого працездатна молодь перебуває у пошуках роботи так готова приступити до неї, але не може реалізувати своє право над працю, чим утрачає основні засоби до існування. Значну частину безробітної молоді становить контингенти молодих людей – випускників професійно-технічних зі вищих навчальних закладів, якісь здобули професію (спеціальність) і вперше виходять на ринок праці. На думку фахівців, тенденція до зростання на ринку праці кількості освіченої молоді поглиблюватиметься і в найближчій перспективі.

Щороку українські навчальні заклади випускають понад 500 тис. молодих спеціалістів, якісь не знаходять відповідного попиту над отриману спеціальність або не мають можливості задовольнити свої вимоги щодо рівня оплати праці. У зв'язку із цими щорічно до Державної служби зайнятості звертаються близько 5–7% (92 тис.) випускників навчальних закладів [3]. Також посиленню напруги над українському молодіжному ринку праці сприяли такі чинники: криза в економіці, демографічний чинник, ліквідація робочих місць із менш жорсткими та створення нових – із більш жорсткими вимогами найму, перехід підприємств у руки приватних власників.

На ринку праці давно існує проблема невідповідності знань так вмінь, отриманих випускниками вищих навчальних закладів, вимогам роботодавців. Основними характеристиками сучасного випускника вищого навчального закладу є амбіційність, ініціативність, активність, цілеспрямованість та невизначеність. При цьому серйозною перешкодою у роботі стає відсутність (або недостатній рівень володіння) навичок міжособистісного спілкування, таких як комунікабельність, вміння презентувати, вести переговори, емоційний контроль. Значними проблемами абсолютно для всіх випускників незалежно від рівня їхньої теоретичної підготовки підприємствам вважають відірваність знань від практики, непідготовленість до роботи в реальному бізнесі й незрозуміння того, як цей бізнес працює [4, с. 12].

Розширення кола проблемних питань, пов'язаних із молодіжним ринком праці, визначає важливість і значущість методологічних підходів до моніторингу цих аспектів. Аналізи ринку праці в Україні має ґрунтуватися на накопиченому міжнародному досвіді, враховуючи національне законодавство так, щоби це не звужувало економічного змісту категорій та аналітичних можливостей показників. Провідним розробником міжнародних стандартів у цій сфері є Міжнародна організація праці (МОП). У її нормативних актах, зокрема у конвенціях так рекомендаціях «Про політику в галузі зайнятості», «Про статистику праці», у резолюціях Міжнародних конференцій статистиків праці (МКСП), знайшли відображення світові

досягнення і передовий досвід щодо спостереження так аналізу економічної активності, визначення основних понять і структурних елементів.

Оскільки до процесів соціального руху населення належать процеси зайнятості так безробіття, що потребують глибокого дослідження, існують два основні напрями дослідження цих процесів: екстенсивний аналіз; інтенсивний аналіз. Екстенсивний аналіз ринку праці передбачає всебічне дослідження яке із демографічного, так і соціально-економічного погляду новоутворених сукупностей: вільних робочих місць і вакантних посад; чисельності громадян, які звернулися до служби зайнятості з питань працевлаштування; працевлаштованих громадян; чисельності працевлаштованих громадян із числа безробітних тощо.

У процесі екстенсивного аналізу використовують метод групувань так методи аналізу варіаційних зі атрибутивних рядів розподілу. Для кількісної характеристики взаємозв'язку новоутворених сукупностей населення застосовують інтенсивний аналіз. За допомогою системи відносних величин інтенсивності оцінюють напруженість, рівень, силу соціальних процесів. При цьому новоутворені сукупності співвідносяться зі населенням або групою населення, яке його утворило [5, с. 89]. Вихідні характеристики процесу руху населення – абсолютні величини, тому одним із найважливіших завдань практичної статистики ринку праці є визначення загальної кількості зайнятих в економіці, безробітних (зарєстрованих і серед них працевлаштованих) тощо в конкретних умовах місцям та часу. Разом із тим можливість привести різні в часі так просторі величини до однієї основи та отримати показники типу «чисельність безробітних на 1000 осіб економічно активного населення», «чисельність зайнятих в економіці на 1000 осіб економічно активного населення» дає визначення коефіцієнтів інтенсивності. Розраховують коефіцієнти інтенсивності діленням абсолютної величини новоутворених соціальних сукупностей (зайнятих або безробітних) на економічно активне населення.

З наведеного випливає, що залежно від завдань дослідження вибирають низку показників, які б найбільш повно із достовірно характеризували досліджувані предмет (табл. 1).

Загалом, окрім загальноприйнятих статистичних показників, щось можуть слугувати індикаторами ринку праці, доцільно враховувати не лише позитивні (показники-стимулятори), а й негативні (показники-дестимулятори) (табл. 2). Статистичні показники, щось відібрані за принципом парності (кожному показнику-стимулятору протиставляється показник-дестимулятор), дають змогу оцінити збалансованість розвитку ринку праці.

На основі останніх досліджень виявлено так новітні тенденції формування і розвитку молодіжного сегменту ринку праці України:

- спостерігається зниження попиту на послуги праці молоді внаслідок структурної кризи економіки так тривалого падіння рівня суспільного виробництва. На тлі загальноукраїнського скорочення попиту на робочу силу попит над послуги праці молоді скорочувався більше високими темпами (на 64% за той самий період);

- відбувається інтенсивне зростання чисельності незайнятих та безробітних серед молоді. За останні п'ять років чисельність офіційно зарєстрованої безробітної молоді зрослась втричі. Крім того, кожен п'ятий із безробітної молоді – це випускники загальноосвітніх шкіл, вищих навчальних закладів різних рівнів акредитації;

- поглиблюється диспропорція між пропозицією робочої сили так попитом на неї;

Показники молодіжного ринку праці та джерела інформації про них

	Сфера дослідження	Показник	Джерело даних
ПРОПОЗИЦІЯ	Населення	– частка молоді у загальній чисельності населення; – коефіцієнт демографічної навантаження	Перепис населення
	Освіта	– рівні грамотності; – рівні освіти; – частка учнів у населенні	Дані з адміністративних джерел (освіта)
	Робоча сила	рівень економічної активності молоді	Обстеження робочої сили
	Зайнятість	– рівень зайнятості молоді; – частка молоді, що працює на повну/неповну ставку; – тимчасово не працююча молодь	Обстеження робочої сили
	Безробіття	– рівень молодіжного безробіття; – коефіцієнт безробіття серед молоді; – рівень тривалої молодіжного безробіття; – співвідношення рівня безробіття серед молоді і рівня безробіття серед дорослих; – неповна зайнятість із неповним робочим часом	Обстеження робочої сили
	Неактивність	– рівень неактивності молоді; – частка неактивної молоді; – частка молодих людей працездатного віку, які втратили надію на працевлаштування; – молодь, яка не навчається і не працює	Обстеження робочої сили
	ПОПИТ	Галузь економічної активності	молодіжна зайнятість за галузями економічної діяльності
Професія		– невідповідність заняття освіти; – найпоширеніші серед молоді професії	Обстеження робочої сили
Статус зайнятості		молодь за статусом зайнятості	Обстеження робочої сили
Вакансії		– вакансії за галузями економічної діяльності, розміром підприємств і професій; – частка вакансій	Обстеження підприємств (вакансії)
УМОВИ ПРАЦІ	Тривалість робочого часу	– тривалість робочого тижня в годинах у молодих працівників; – тривалість робочого часу в годинах за рік у молодих працівників; – частка молодих, які працюють із надмірною тривалістю робочого часу	Обстеження робочої сили
	Дохід від праці	– середній зарбіток молодих людей (за день або місяць); – частка молодих працівників із низькою зарплатнею; – частка молоді серед незахищених зайнятих; – частка молодих працівників-бідних; – гендерна різниця у зарплаті	Обстеження робочої сили; обстеження підприємств (професії та зарплата); обстеження доходів і витрат домогосподарств
	Неформальна зайнятість	Частка молоді, зайнятої у неформальній економіці	Обстеження робочої сили; обстеження неформальних секторів зайнятості
	Гідна праці	– дитяча праця; – праця зі шкідливими умовами; – праця з важкими умовами	Обстеження робочої сили; обстеження підприємств
	Показники зайнятості цілей розвитку тисячоліття	– темп зростання ВВП на одного зайнятого; – рівень зайнятості населення; – частка працюючих, які живуть на суму менше 1,25–2,00 долара США на день (за паритетом купівельної спроможності); – частка самозайнятих, які не використовують найману працю, та членів сімей, що допомагають на сімейних підприємствах	Національні рахунки; обстеження робочої сили; обстеження доходів і витрат домогосподарств

Джерело: адаптовано авторами за [6]

– скорочується чисельність молодих працівників у сільському господарстві, промисловості, будівництві, транспорті зі зв'язку, сфері соціального захисту тощо. Найбільш привабливими для молоді є фінансова діяльність, торгівля, діяльність готелів та ресторанів;

– високий рівень участі молоді у неформальному секторі економіки, особливо це характерно для вікової групи 15–24 років;

– на тлі істотного зниження попиту на послуги навчання у галузі промисловості, будівництва так сільського господарства зберігається стійка тенденція до збільшення чисельності бажаючих отримувати економічну, юридичну та медичну освіту. В умовах загострення невідповідності професійно-кваліфікаційної структури молодих працівників сучасним запитам економіки такі зрушення не сприятимуть формуванню збалансованого ринку праці.

Парні індикатори ринку праці

Індикатори-стимулятори	Індикатори-дестимулятори
Частка найманих працівників підприємств серед зайнятих, %	Рівень безробіття за методологією МОП, %
Рівень працевлаштування, %	Навантаження на одну вакансію, осіб
Частка працівників, які підвищили кваліфікацію, %	Частка працівників, що працюють у несприятливих умовах, %
Рівень використання робочого часу, %	Частка працівників, переведених на неповний робочий час, %
Середньомісячна заробітна плата, грн.	Частка працівників, яким вчасно не сплачено заробітну плату, %
Соціальні пільги, встановлені колективними договорами, грн.	Частка працівників із зарплатою нижче мінімальної, %

Джерело: адаптовано авторами за [7]

Висновки. З огляду на викладене, одним із перспективних напрямів залученням молоді в суспільні процеси країни є забезпечення молодих людей робочими місцями. В умовах ринкової економіки, колиш право на працю реалізується не через соціальні гарантії, а через особисту ініціативу, проблема зайнятості молоді набуває особли-

вої гостроти. Зневірені так розчаровані ситуацією молоді люди залишаються поза межами ринку праці. Експерти називають цю ситуацію ризиковою, або саме молодь має забезпечуватись фінансування пенсій так надати додаткові можливості країні подолати руйнівні наслідки економічної кризи.

Список використаних джерел:

1. Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні: Закон України від 05.02.1993 № 2998-XII. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/2998-12>.
2. Тарабукін Ю.О. Соціологія молоді: курс лекцій. К.: Фітосоціоцентр, 2001. 218 с.
3. Державна служба зайнятості України. URL: http://www.dcz.gov.ua/control/uk/statdatacatalog/list/category?cat_id=3054.
4. Кашин А., Польщикова Є. Випускники українських ВНЗ очима роботодавців. Серія «Систем Кепітал Менеджмент (СКМ)» 2012. 21 с.
5. Бараник З.П. Статистика ринку праці: навч.-метод. посіб. К.: КНЕУ, 2003. 147 с.
6. Анализ рынка труда молодежи. Пакет учебно-информационных материалов по рынку труда молодежи / Группа технической поддержки по вопросам достойного труда и Бюро МОТ для стран Восточной Европы и Центральной Азии, Employment Policy Department. Москва: МОТ, 2015. 346 с.
7. Удотова Л.Ф. Соціальна статистика: підручник. К.: КНЕУ, 2002. 376 с.
8. Kodatska N.O. Human capital as the main asset of an enterprise (organization). International scientific conference The Formation of a Modern Competitive Environment: Integration and Globalization, Part II, May 25, 2018. Greenwich, UK: Baltija Publishing. P. 12–15.

РЕГИОНАЛЬНЫЕ СТУДИИ В КОНТЕКСТЕ ИССЛЕДОВАНИЯ МОЛОДЕЖНОГО РЫНКА ТРУДА

Аннотация. В работе рассмотрены научно-методические подходы к разработке механизмов обеспечения перехода к новой модели рынка труда на региональном и международном уровнях. Исследованы современные изменения в структуре и качестве человеческих ресурсов. Проведен анализ молодежного рынка труда и занятости населения как наибольших динамических элементов рыночной экономики. Раскрыт механизм реформирования рынка труда, который характеризуется высокой частью структурной безработицы, то есть несоответствием уровням профессиональных компетенций работников занимаемым должностям и потребностям рынка.

Ключевые слова: занятость молодежи, национальная экономика, профессиональная мобильность, рынок труда, региональный и международный уровни.

REGIONAL STUDIOS IN THE CONTEXT OF THE STUDY OF YOUTH LABOR MARKET

Summary. The paper considers the scientific and methodological approaches to the development of mechanisms to ensure the transition to a new model of the labor market at the regional and international levels. Modern changes in the structure and quality of human resources have been studied. The analysis of the youth labor market and employment of the population as the greatest dynamic elements of a market economy is carried out. The mechanism of reforming the labor market is revealed, which is characterized by a high part of structural unemployment, that is, inconsistency with the levels of professional competencies of employees in the positions held and the needs of the market.

Key words: youth employment, national economy, professional mobility, labor market, regional and international levels.